

Beste vrienden van Grace Village,

We zijn blij dat in november een vredesakkoord is getekend tussen militaire leiders van Ethiopië en die van de noordelijke provincie Tigray. Eindelijk een einde aan twee jaar oorlog die aan veel mensen onnodig het leven heeft gekost. De een kwam om bij het vechten, de ander vond de dood door gebrek aan eten of medische hulp. Tigray ligt er verwoest bij en de mensen hebben veel trauma's opgelopen. De internetverbinding met Karin is nog verre van optimaal, maar we zijn blij dat we in deze nieuwsbrief kunnen vertellen wat Karin ons in een telefoongesprek op 16 december jl. vertelde. Wat heerlijk om haar stem weer te horen en rechtstreeks aan haar vragen te kunnen stellen.

Op de vraag hoe Karin terugkijkt op de afgelopen tijd zegt ze: "Het was een verschrikkelijke tijd, maar tegelijkertijd ook de mooiste tijd van mijn leven. Het is zo bijzonder om God van zo dichtbij te mogen meemaken. God wist al lang van tevoren wat we nodig hadden, bijvoorbeeld door ons een handpomp en elektrische pomp te geven. Ik was heel ontevreden met de handpomp en wilde veel liever een elektrische die via een diep boorgat water omhoog pompt. Maar wat hadden we daarmee gemoeten toen we maandenlang geen elektriciteit hadden? Door de handpomp hadden we elke dag vers water en konden ook de soldaten water komen halen. In alles heeft God voorzien. Ik kon - soms via heel ingewikkelde constructies - aan geld komen en salaris blijven betalen. En ook al konden we beperkt eten kopen en moesten we daar veel geld voor betalen: er was elke dag eten. Ik moet vaak denken aan die regel uit het Onze Vader: Geef ons heden ons dagelijks brood. Door gebrek aan broodbeleg leerden we weer dankbaar te zijn voor alleen brood. We leerden creatieve oplossingen te bedenken voor dat wat we niet hadden."

Wat merken jullie van het eind van de oorlog? "Er is nog geen einde, het lijkt een lang proces waarin heel langzaam wat veranderingen aan het komen zijn. Het grote verschil is dat er geen luchtaanvallen meer zijn en dat er meer hulpverlening op gang komt. Er is weer telefoonverbinding en af en toe elektriciteit. Verder zijn er nog gigantisch veel problemen. Er zijn Amhaarse en Eritrese soldaten die nog weg moeten en waarvan onduidelijk is wie hen die opdracht gaat geven en wanneer dat is. Wij hebben al ruim twee maanden een

legereenheid aan de poort die nog naar huis gestuurd moet worden. Het feit dat er nog allerlei soldaten zijn die niet in Tigray horen te zijn, belemmert de wederopbouw enorm. Het is nog steeds niet veilig op straat, soldaten van allerlei komaf gaan rovend en plunderend door de provincie. Als je een soldaat tegenkomt weet je niet of die vriendelijk zal zijn of kwaad in zin heeft. De wegen zijn nog niet vrij toegankelijk. De bank is nog niet open, internet werkt niet, openbaar vervoer is er niet en er is nog niet veel variatie aan dingen die op de markt verkrijgbaar zijn."

Hoe is het met jullie? "Met ons gaat het goed, we zijn blij dat we leven en dat bijna al het personeel weer terug is. De kinderen zijn gezond, we kunnen ze nog steeds voldoende te eten geven. We kunnen bijna onze zoete aardappelen en mango's oogsten, we hebben honing en af en toe genieten we weer van een glaasje frisdrank dat onverwacht op de markt gekocht kon worden. De kinderen wachten vol ongeduld totdat de scholen weer gaan beginnen. Vooral de jongere kinderen hebben geen blijvend trauma overgehouden. De oudere kinderen lijken het ook allemaal goed te verwerken en ze hebben een goede geestelijke groei doorgemaakt, ze hebben allemaal gezien dat God ze bewaard heeft. Vijf van hen hebben te kennen gegeven dat ze zich willen laten dopen."

Hoe hebben jullie Gods bescherming ervaren? "Eigenlijk praat iedereen met verbazing over ons. Ze begrijpen niet dat ons niets is overkomen. Zo'n 20-25 km hiervandaan is alles plat gebombardeerd en bij ons is niets verwoest. En toen soldaten op 17 oktober voor de tweede keer Grace Village binnenvielen, zijn we ook beschermd door God. Ik had de week ervoor al een onrustig gevoel, veel mensen sloegen op de vlucht en ik vroeg

me af of wij dat ook moesten doen. In gebed en bijbellezen kwam zowel bij mij, Carlos en Aster Psalm 121 naar voren. Dat bijbelgedeelte gaf me de bemoediging dat we konden blijven en de Heer ons zou bewaren. Op die avond dat de soldaten om elf uur 's avonds ons terrein op kwamen, gaf de Here me de kracht en moed om naar ze toe te gaan. Het was donker, ik zag alleen de lichtjes van hun mobiel en hoorden het klikken van de geweren die op scherp gezet werden. Maar al mijn angst was weg en ik vertelde hen dat hier kinderen wonen, dat ik zes ongewapende bewakers heb en dat we geen kwaad in zin hebben. En weer mochten we de bescherming van God ervaren. Er is niemand lastig gevallen. Ze hebben weer wat televisies en messen gestolen, maar ze hebben niet onze geld- en voedselvoorraad gevonden! De volgende ochtend hebben ze ons hele kantoor overhoop gegooid, maar dat is allemaal te verhelpen, we waren dankbaar dat we het er allemaal weer levend af hebben gebracht. Psalm 91 is zo'n werkelijkheid geweest tijdens deze 2 jaar!"

Met welke activiteiten zijn jullie nu bezig? "Grace Village is natuurlijk gewoon doorgegaan. We hebben een safe-huis voor kinderen die hun ouders zijn kwijtgeraakt waar momenteel 14 kinderen wonen en we vangen vrouwen op die misbruikt zijn. Momenteel wonen er nog acht vrouwen bij ons die nog 3 maanden blijven. De opname van nieuwe vrouwen en kinderen is weer begonnen nadat het een paar weken heeft stil gelegen. We werken nog op één andere plek waar interne vluchtelingen zitten, we doen daar de algemene bescherming en kinderbescherming. Daarnaast hebben we in het kamp

Carlos en Martha met Mercy.

veel vrouwen getraind en geholpen om een eigen bedrijfje te starten en die volgen we intensief zodat ze daarmee een klein beetje inkomsten kunnen krijgen om deze moeilijke tijd door te komen. Als de wegen weer open gaan en we babymelk kunnen kopen en dan gaan we weer baby's helpen en we gaan kijken hoe we gemeenschappen op het platteland kunnen helpen. Er is genoeg te doen hier! We kunnen met onze manier van werken veel mensen effectief helpen. Er zijn na het vredesakkoord ook veel grote hulpverleningsorganisaties gekomen, maar die vergaderen vooral en delen voedsel en medicijnen rond. Maar daar help je de mensen maar tijdelijk mee. Zoals wij werken, dat doet niemand."

Waar maak je je zorgen over? "Ik maak me zorgen over het onderwijs van de kinderen omdat er bijna geen school functioneel is; de kinderen hebben drie jaar geen school gehad (corona en oorlog) en de achterstand is groot. Er is nog geen duidelijkheid wanneer de scholen gaan beginnen. Maar de tieners willen wel weer graag hun studie afronden. We zijn voorzichtig optimistisch dat er langzaam wat verbetering gaat komen in de algemene situatie voor de mensen, maar momenteel bekijken we alles per dag. Er is zoveel dat vernield is en er zijn zoveel getraumatiseerde mensen, er zijn zoveel mensen die elkaar kwijt zijn geraakt en van velen weten we niet of ze nog leven of niet. Maar de dankbaarheid dat we nog leven overheerst! Ik wil graag iedereen die voor ons gebeden heeft enorm bedanken. Voor jullie was het misschien alsof de hemel gesloten leek, maar wij hebben de antwoorden op jullie gebeden gezien! Blijf alstublieft doorgaan met bidden."

Om voor te danken:

- het vredesakkoord
- bescherming, gezondheid en voldoende te eten
- doorzettingskracht en wijsheid van Karin en haar team in alle moeilijke omstandigheden van de afgelopen tijd

Om voor te bidden:

- vertrek van de soldaten die niet in Tigray horen
- voor de wederopbouw van Tigray en voor permanente vrede en veiligheid
- dat de voedseltransporten en medicijnen snel en eerlijk overall verspreid worden. Vooral de ouderen, kinderen en vrouwen zijn het meest hulpbehoevend en ondervoed
- inzicht in waar Karin en haar team hulp kunnen bieden en wat prioriteit heeft
- dat de scholen snel weer operationeel zullen zijn
- voor de vrouwen die geholpen worden een klein bedrijfje te runnen
- de opvang van kinderen en getraumatiseerde vrouwen
- genezing en herstel van trauma's

Giften voor het werk zijn van harte welkom.

IBAN NL44ABNA0400536048

BIC ABNANL2A

t.n.v.: Stichting Bridge to Light te Veenendaal

www.bridgetolight.nl
info@bridgetolight.nl

www.facebook.com/bridgetolight

[@StBridgeToLight](https://twitter.com/StBridgeToLight)